Kirjallinen kysymys KK 221/2017 vp

Mikko Alatalo kesk

Kirjallinen kysymys pääteiden liittymien kunnosta huolehtimisesta

Eduskunnan puhemiehelle

Valtion teitä on noin 78 000 kilometriä, ja metsä- ja yksityisteitä on Suomessa jopa 350 000 kilometriä. Pahimmat painaumat ja sortumat pääteillä sijoittuvat liittymiin, joissa on metsä- tai yksityistie. Suuressa osassa liittymiä ei ole tierumpuja. Pääteiden ojissa vesi pakkautuu liittymiin ja niistä päätien runkorakenteisiin, jotka lopulta pettävät. Liikenneviraston tulisi ottaa ja saada määräysvaltaansa nämä metsä-ja yksityisteiden liittymien rakenteet. Sillä säästyttäisiin kymmenien miljoonien eurojen toistuvista painaumakorjauksista vuosittain. Tähän tulisi reagoida nopeasti eikä kasvattaa korjausvelkaa. Tieverkoston rakentaminen ja ylläpito ovat ELY-keskusten harteilla. ELY:t kuitenkin kärsivät jatkuvasta resurssipulasta rahan ja henkilöstön osalta. Teiden korjaukset sekä urakka- ja jälkivalvonnat kärsivät. Korjaukset joudutaan tekemään vuodesta toiseen uusiksi.

Yksityistien liittymän rakentajalle on tärkeintä, että hän pääsee tontille, pellolle tai metsään. Liittymään laitetaan tierumpu päästämään ojan vedet tai näin ainakin pitäisi tehdä. Usein kuitenkin käy niin, että tierumpu jätetään pois eikä kukaan vastaa liittymän kunnosta, ja alueesta muodostuu ei-kenenkään-maa. Kun rumpu jätetään pois, vettä tunkeutuu tien rakenteisiin ja märät maamassat alkavat elää. Heikentynyt tie alkaa urautua, eikä tällöin voida syyttää sen paremmin raskasta liikennettä kuin henkilöautojakaan tien kunnon huonontumisesta.

Suomessa maantiet rakennetaan heikoiksi, vaikka ne muodollisesti täyttävät tierakentamisen normit. Koska kotimaiset normit osaksi perustuvat 1950-luvulla USA:ssa tehtyihin kokeisiin, alati kohonneet ajoneuvojen kokonaismassatkin aiheuttavat maanteiden kestävyydelle riskin. Vuoden 2013 lokakuun alusta lukien ajoneuvoyhdistelmien suurin sallittu kokonaismassa nousi 60 tonnista 76:een. Vaatimus paripyörien käyttämisestä jäi vajaaksi. Yksittäispyörät ovat rasite tien kestävyydelle, vaikkakin kaikkein leveimmät niistä kohtelevat tietä melkein yhtä hellästi kuin paripyörät. Kuljetusyrittäjille yksittäispyörät ovat kevyimmin rullaava vaihtoehto.

Olisi nykyistä selvemmin linjattava, kuka vastaa minkäkin tien kunnosta: kuka on tien pääasiallinen käyttäjä ja suurin hyötyjä. Merkittävä hyötyjä yksityisteiden käytöstä on puu- ja paperiteollisuus ja rakennusteollisuutemme eli vientiteollisuutemme. Kun ylikuormilla rikotaan maantieverkkoa, vaurioiden ja teiden korjausten maksumiehiksi joutuvat kuitenkin kaikki veronmaksajat. Veronmaksajat maksavat tällä tavoin epäsuorasti vientitukia.

Valmis
5.0

Kirjallinen kysymys KK 221/2017 vp

Edellä olevan perusteella ja eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ään viitaten esitän asianomaisen ministerin vastattavaksi seuraavan kysymyksen:

Mihin toimiin hallitus ryhtyy, että pääteillä olevat metsä- ja yksityisteiden liittymät saadaan kuntoon,

voidaanko em. liittymien määräysvalta siirtää Liikennevirastolle, joka jatkossa vastaa vastuullisesti niiden kunnosta,

riittävätkö ELY-keskusten resurssit teiden kunnossapitoon ja

mistä saadaan rahaa rakentaa maanteiden kestopäällysteet huomattavasti nykyistä paksummiksi?

Helsingissä 23.5.2017

Mikko Alatalo kesk